INTERVIEW

Tania van der Vloet en Paul van Besouw in Silicon Valley

„THE AMERICAN DREAM? NEE JOH, HET IS ONS GEWOON OVERKOMEN”

Ruim 23 jaar geleden vertrokken Tania van der Vloet en Paul van Besouw naar Silicon Valley. Hij met z’n net verworven TU/e-bul op zak, zij met een afgeronde hbo-studie. Voor zes maanden. Nu, in 2019 wonen ze nog steeds in het technologische mekka van de wereld. In een fraai huis in de heuvels van San José. Ze zijn financieel onafhankelijk. Hebben Tania en Paul hun American Dream beleefd? „Nee”, zeggen ze in koor. „Het is ons gewoon overkomen”.

TEKST EDDY JANSEN

Het is 1995. In zijn afstudeerjaar krijgt Paul van Besouw (51) via de TU/e een mail uit Californië om in Silicon Valley zes maanden met vijf anderen te helpen bij de start van een nieuw bedrijfje. „Het zal april geweest zijn. Ik was net afgestudeerd in de electrotechniek en ze zochten in Californië iemand met kennis van EDA. Dat contact liep telefonisch via de TU/e."

TANIA (OOK 51) IS IN AUSTRALIË GEBOREN, MAAR HAAR ROOTS EN DIE VAN PAUL LIGGEN IN SOMEREN WAAR ZE ELKAAR OOK LEERDEN KENNEN. Ze gingen regelmatig naar jeugdsociëteit Nirwana, waar ze ook beiden bardiensten draaiden. Ze studeerden allebei in Eindhoven. Tania: „In eerste instantie zou Paul zou eigenlijk alleen gaan. Het was maar voor drie of zes maanden. Uiteindelijk ben ik toch meegegaan. Tickets werden opgestuurd, we kregen een studentenvisum en stapten in het vliegtuig naar San Francisco. Met twee koffers en de kleding die we aan hadden. Meer hadden we niet bij ons. We werden opgehaald, naar een appartement gebracht en daar begon het avontuur!"

HET WAS VOOR PAUL EN TANIA EN GEWELDIGE TIJD. „WE ZATEN IN AMERIKA, IN CALIFORNIË, GEWELDIG. We woonden temidden van allerlei expats uit Europa en die mensen zochten ook gezelligheid. We waren nog niet getrouwd, hadden nog geen kinderen. Het was hard werken, zeven dagen per week, maar ook was er tijd voor een avond tennis, een barbecue of een pool party - altijd feest!"
Het bedrijfje waar Paul werkte, ging voortreffelijk. „EDA is simpel gezegd design software, die gebruikt wordt door grote chipfabrikanten als Intel en Qualcomm bij de productie van hun computerchips."

In 1998 ging Ambit over in andere handen. Het bedrijfje, net vier jaar oud, werd overgenomen voor 260 miljoen dollar! Er werkten toen meer dan honderd mensen. Binnen een kleine vier jaar na hun komst naar Silicon Valley viel de American Dream Paul en Tania ten deel. „Het is ons gewoon overkomen! Het bedrijf is door diepe dalen gegaan en we hebben enorme pieken beleefd. Er waren dagen, dat we de salarissen niet konden betalen. Uiteindelijk is het toch allemaal goed gekomen".

„Toen hebben we ook dit huis gekocht. Ja, je bent dan ineens spreekwoordelijk binnen. En dat heeft voordelen, want mensen die in Silicon Valley werken, kunnen niet of nauwelijks een huis kopen. Rond de Apple-campus in Cupertino en Sunnyvale heb je voor minder dan twee miljoen dollar geen huis. En dan heb je een simpele woning met twee of drie slaapkamers, woonkamer en een keuken."
Paul en Tania wonen inmiddels al weer jaren in dat schitterende huis, natuurlijk mét zwembad, in een heuvelachtige buitenwijk van San José.

WAAR PAUL HET ZAKELIJK GOED VOOR ELKAAR HAD, BLEEF TANIA AANVANKELIJK THUIS VOOR DE KINDERS. Thijs, Anne en Lize werden geboren en Tania mocht aanvankelijk ook niet werken. „We hadden tenslotte maar een studentenvisum! Dat leverde overigens ook nog andere beperkingen op. Een auto kopen bijvoorbeeld. Dat konden wij niet, want we hadden geen credit history. Die heb je nodig om bijvoorbeeld een lening af te kunnen sluiten. Zo'n zelfde verhaal kwamen we tegen bij het aanschaffen van een cell phone."
Het was zeker niet makkelijk zonder familie in de buurt met drie kinderen, en Paul die altijd werkte en pas na 9 uur 's avonds thuis kwam. Inmiddels – nu de kinderen groter zijn - werkt Tania in een damesmodezaak. „Ik kwam er zo vaak, dat ze op een gegeven moment vroegen of ik niet parttime wilde komen werken. Bovendien ben ik onlangs begonnen als adviseur in re-location. Mensen die hier nieuw in de streek komen help ik met zoeken naar een huis, naar scholen voor de kinderen en dat soort praktische zaken."

WE MISSEN DE NEDERLANDSE GEZELLIGHEID

Paul: „De volgende dag gingen we op zoek naar het bewuste bedrijfje. Ze hadden ergens een kantoortje gehuurd, maar dat was wat lastig te vinden. Na lang zoeken vonden we het. Een klein briefje met de naam op de raam, Ambit. Er werkten vijf mensen en ik was nummer zes."

Sommige bedrijven zijn succesvol naar de beurs gegaan, andere zijn overgenomen. Een 300-400 miljoen dollar range was destijds niet abnormaal." Het is een succesverhaal in een notendop.
Het succes van Ambit was ook het succes van Paul en Tania persoonlijk.

PAUL EN TANIA VOOR HUN HUIS IN SAN JOSÉ

ZES MAANDEN WERDEN DUS UITEINDELIJK RUIM 23 JAAR. Moeite met het nemen van de beslissing om zich voor altijd in Californië te vestigen hebben Paul en Tania nooit gehad. Paul: „Het was een tijd van vrijheid, blijheid. Alles was hier gewoon veel te leuk. Geweldig weer, gezellige mensen, tennissen met vrienden, skiën in Lake Tahoe, het was eigenlijk helemaal geen vraag of we hier wel of niet zouden blijven." Tania: „Het was vooral de vrijheid, die ons liet blijven. En dus ook wel het besef dat wij in Nederland nooit het leven konden leven zoals we dat in Silicon Valley deden. Paul: „Als je met je auto door Californië rijdt, heb je niet zomaar een gevoel van vrijheid. Je hebt een gevoel van enórme vrijheid." Tania: „We hebben jarenlang het gevoel gehad alsof we heel lang op vakantie waren. Natuurlijk zijn wij verameríkaanst. Maar we blijven Nederlands. De kinderen zijn natuurlijk Amerikaans. Voor hen is naar Nederland toe op vakantie gaan."

OP ZOEK NAAR VERSCHILLEN TUSSEN NEDERLAND EN SUNNY CALIFORNIA. Paul: „Je bent hier veel tijd kwijt aan het taxichauffeur spelen voor de kinderen. In Nederland is alles dichtbij. Dan kun je lopen of met de fiets. Verkijk je hier niet op de afstanden, hier is alles ver weg! Je brengt ze 's morgens naar school, je haalt ze later op de dag weer op. Naar de sportclub is zomaar een half uur tot drie kwartier rijden." Tania: „Ik heb dagen gehad dat ik wel honderd mijl per dag reed om de kinderen overal heen te brengen en weer op te halen. De een moet naar voetballen, de ander moet naar paardrijden. Eindeloos."

GEZONDHEIDSZORG? TANIA: „IN NEDERLAND KLAGEN MENSEN SNEL HÈ? Als ze een eigen bijdrage moeten betalen van 250 euro. Hier kost de gezondheidszorg je vele malen meer." Paul: „Hier is het goed als je geld hebt. Als je dat niet hebt, is het niet goed. De verschillen zijn heel groot. Wij betalen zo'n 2500 dollar per maand, alleen aan gezondheidszorg. Dat is voor het hele gezin. Maar áls je dan een keer in het ziekenhuis belandt, kost je dat ook nog eens een eigen bijdrage. Er zijn mensen die dat simpelweg niet hebben! Contributie voor paardrijden? Is zomaar 1500 dollar per maand. Natuurlijk, de salarissen liggen hier veel hoger dan in Nederland. Maar als je geen werk hebt, heb je hier wel een groot probleem!"

NA DE OVERNAME VAN AMBIT IS PAUL MET TWEE COLLEGA'S EEN NIEUW BEDRIJF BEGONNEN. „Met hen ben ik Oasys begonnen. Dat was in 2004 en in 2013 hebben we het bedrijf verkocht. Ik ben er nog een jaar of vier gebleven en nu ben ik anderhalf jaar thuis. Ik ga wel weer aan de slag, maar weet nog niet precies met wat."
Is terug naar Nederland een optie? „Ja hoor, waarom niet. Ik heb al wat rondgekeken! Eindhoven is op technologiegebied heel sexy". Tania: „Lijkt mij toch wel weer heel leuk om naar Nederland terug te gaan." Paul: „Als er qua werk een hele mooie *opportunity* voorbij komt, zou ik best terug willen. Het enige dat ons tegenhoudt, zijn de kinderen. Die zijn Amerikaans. Ze zijn hier geboren. Dit is hun *home*. Voor ons is Nederland ook nog steeds thuis, dat voelt ook eigen."

Tania: „Natuurlijk mis ik mijn familie en vrienden. Daar kan FaceTime of Skype niet tegenop. Op zondagmiddag met de familie bij elkaar. Dat mis ik enorm. We hebben hier vrienden voor het leven gemaakt maar hebben geen familie hier, en de echte Nederlandse gezelligheid is hier niet." Paul: „Ergens in een kroeg een pilsje drinken met bitterballen erbij, dat mis ik toch wel het meest." Tania: „Een beetje culinair eten en lekker lang tafelen ook. Hier is alles toch wat meer van de snelle hap. De sfeer is gewoon heel anders. We missen de Nederlandse gezelligheid. Anders kan ik het niet uitleggen."